

Sygn. akt IIIAUz 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSO del. Beata Górska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **A. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział wG.**

o przyznanie renty w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 maja 2015 r. sygn. akt VI U 334/15

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu – Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim do ponownego rozpoznania.

III AUz 41/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 maja 2015 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z odwołania A. R. od decyzji z dnia 5 marca 2015 roku przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. o przyznanie renty w związku z wypadkiem przy pracy odrzucił odwołanie. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyli decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony nie złożył w terminie 14 dni sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, stwierdzającego brak niezdolności do pracy, chociaż wraz z prawidłowym pouczeniem doręczono mu je 16.02.2015 r. (k..157 tomu VII a.r.). Termin do wniesienia sprzeciwu upłynął więc z dniem 2 marca 2015 r. W odwołaniu ubezpieczony podnosi jedynie okoliczności związane z niezdolnością do pracy, nie podnosi okoliczności dotyczących przyczyn złożenia sprzeciwu po terminie (dopiero 13.03.2015 r.).

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony i wniósł o zmianę postanowienia w całości, powołując się na swój zły stan zdrowia.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego okazało się uzasadnione i doprowadziło do uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.....jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Rację ma Sąd Okręgowy o tyle, że ubezpieczony w odwołaniu nie wyartykułował wprost zarzutu nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu i przyczyn złożenia sprzeciwu po terminie, jednakże dołączył odpis tego sprzeciwu do odwołania a w samym odwołaniu powołuje się na zły stan zdrowia. Również w zażaleniu ubezpieczony podnosi okoliczności związane z pogarszającym się stanem zdrowia .

W ocenie Sądu Apelacyjnego należało zatem uznać, że odwołanie opiera się również na zarzucie nierozpoznania spóźnionego sprzeciwu i zbadać, czy wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego, co w konsekwencji mogłoby spowodować uchylenie decyzji, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umorzenie postępowania. Poczynienie tych ustaleń i ich ocena będzie zatem rzeczą Sądu I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 k.p.c.